

står, at når en socialchef kan udtale sig sådan, er de altså ikke øremærket.

Og så vil jeg gerne lige høre, hvorfor vi ikke har fået nogen høringsvar inden førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg rejste i min ordførertale en problemstilling, som jeg egentlig havde forventet at ministeren havde kommenteret, nemlig spørgsmålet om finansieringen af merudgifterne i forbindelse med forslaget.

Jeg gjorde opmærksom på, at det i fremsættelsestalen hedder, at merudgiften vil blive søgt afholdt af satspuljemidlerne, og jeg har sådan sonderet terrænet lidt for at tjekke, om satspuljepartierne har givet tilslutning til det. Men det har jeg altså ikke kunnet få bekræftet, og nu vil jeg godt bede ministeren om en kommentar: Har ministeren sikkerhed for, at partierne står bag, at det her skal finansieres af satspuljemidlerne? Og hvad vil ministeren gøre, hvis partierne ikke er enige i det? Eller er sandheden, at når ministeren har skrevet det i fremsættelsestalen, er den enkle forklaring, at så bliver der ikke problemer med finansministeren?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der er et problem, som vi har oplevet gennem nogle år, og det er at fastholde amterne på deres ansvar for at sikre tilstedeværelsen af det tilstrækkelige antal pladser på døgninstitutioner. Vil det fremover også være amternes opfattelse, at de skal fastholde døgninstitutioner?

Jeg havde i og for sig troet, at ministeren i forbindelse med den ordveksling, hr. Erik Larsen og jeg havde, ville komme ind på, hvilke mekanismer man i og for sig kan putte ind i de hensigtserklæringer. Ministeren talte meget sødt om, hvor godt det nok skulle gå alt sammen, men hvordan kan vi have sikkerhed for, at amterne føler sig forpligtet til at etablere det tilstrækkelige antal døgninstitutioner, når det er kommunerne og kommunerne alene, der skal tage stilling til, hvordan de vil anbringe børn og unge, når det drejer sig om børn og unge under 390.000 kr.s-klassen? Kan vi ikke se frem til, at kommunerne laver andre typer institutioner, og at amternes opfattelse af, at de har en forpligtelse til at etablere et tilstrækkeligt antal døgninstitutioner, forsvinder?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Med henblik på mine egne og flere andre medlemmers bekymringer vedrørende kommunernes eventuelle ideer om besparelser på dette område vil jeg egentlig gerne spørge socialministeren, om socialministeren har overvejet eller vil overveje eventuelle sanktioner over for kommuner, der ikke lever op til servicelovens bestemmelser på området.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der var en række spørgsmål her i anden runde, og jeg vil prøve at svare på nogle af dem. Andre vil det måske være klogere at tage under udvalgsarbejdet.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, at når jeg siger, at serviceloven bliver der ikke rørt ved med denne lovgivning, er det en meget vigtig indgangsvinkel. De forpligtelser, som enkeltpersoner har ifølge serviceloven, og de forpligtelser, kommunen har over for sine borgere ifølge serviceloven, bliver ikke ændret med denne finansieringsreform. Det vil sige, at kommunernes forpligtelse til at leve op til lovgivningen står uantastet, også efter vedtagelsen af dette lovforslag, og det er så også et svar til fru Tove Videbæk,.

Vi kan en gang imellem have problemer, og dem kender jeg fra nogle af de enkeltsager, som også nogle af de medlemmer, der er til stede her i salen i dag, rejser, når den enkelte kommune måske ikke lever helt op til bestemmelserne, og dem får vi så håndteret undervejs. Men at gøre det til et specifikt problem i forbindelse med denne lovgivning, er simpelt hen ikke rimeligt. Nogle mener, at der skulle blive ændret noget, men lovforslaget ændrer ikke på nogen måde kommunernes forpligtelse til at leve op til lovgivningen.

Jeg vil i øvrigt godt sige, at her og nu er der ingen, der kan vide 100 pct., hvor vi ender. Derfor har vi også sat de mekanismer ind, som også nogle af ordførerne har været inde på, og jeg tror, der vil ske det, at en række kommuner, som vil være i stand til i kraft af deres størrelse selv at kunne løse nogle af opgaverne, vil se, at i stedet for at de unge mennesker nødvendigvis skal forholdsvis langt væk fra deres nærmiljø, kan det betyde noget, at de er tættere på nærmiljøet.

Jeg vil gerne sige til skeptikerne, at jeg synes, det er fair nok at være skeptisk, men også, at man ikke kun skal bygge på eventuelle myter, som man mener man muligvis kan se.